

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL GIOVANNI PITRUZZELLA
prezentate la 14 iulie 2022¹

Cauzele conexate C-439/20 P și C-441/20 P

Comisia Europeană
împotriva
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)
și
Consiliul Uniunii Europene
împotriva
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-441/20 P)

„Recurs – Dumping – Subvenții – Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolul 8 alineatele (1), (9) și (10) și articolul 10 alineatul (5) – Regulamentul (UE) 2016/1037 – Articolul 13 alineatele (1), (9) și (10) și articolul 16 alineatul (5) – Încălcarea a unui angajament – Efectul retragerii acceptării unui angajament – Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 și (UE) nr. 1239/2013 – Admisibilitatea unei excepții de nelegalitate – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2146 – Declararea drept nevalabile a unor facturi conforme cu angajamentul”

1. În urma retragerii de către Comisie a acceptării unui angajament ca urmare a încălcării acestui angajament de către producătorul-exportator care și l-a asumat, taxele antidumping și compensatorii definitive deja instituite se aplică importurilor corespunzătoare angajamentului încălcat efectuate începând cu data instituirii lor sau se aplică numai importurilor ulterioare retragerii angajamentului? În acest context, Comisia poate să declare drept nevalabile facturile aferente importurilor corespunzătoare angajamentului încălcat și să dispună ca autoritățile naționale să colecteze taxele definitive pentru importurile respective?

2. Acestea sunt în esență principalele probleme care se ridică în prezentele cauze conexate referitoare la două recursuri introduse de Comisia Europeană, în cauza C-439/20 P, și, respectiv, de Consiliul Uniunii Europene, în cauza C-441/20 P² (denumite în continuare, împreună, „instituțiile”), prin care instituțiile menționate solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 8 iulie 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Comisia (T-110/17, EU:T:2020:315, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a admis acțiunea introdusă de societatea

¹ Limba originală: italiana.

² Cele două cauze în discuție au fost conexate prin Decizia președintelui Curții din 7 ianuarie 2021.

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (denumită în continuare „Jiangsu”), având ca obiect anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/2146³ (denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în ceea ce o privea pe reclamantă.

I. Cadrul juridic

3. La data regulamentului în litigiu, adoptarea de măsuri antidumping de către Uniune era reglementată de Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene⁴ (denumit în continuare „Regulamentul antidumping de bază”).

4. Articolul 8 din acest regulament, intitulat „Angajamente”, prevedea la alineatele (1), (9) și (10) următoarele:

„(1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2), să accepte oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să își revizuiască prețurile sau să nu mai exporte la prețuri de dumping, în cazul în care aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este astfel eliminat.

În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor, astfel cum a fost modificată ulterior. [...]

(9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să își prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul. [...]

(10) Se poate institui o taxă provizorie în conformitate cu articolul 7, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când examinarea care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.”

³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2146 al Comisiei din 7 decembrie 2016 de retragere a acceptării angajamentului pentru doi producători-exportatori în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2013/707/UE de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO 2016, L 333, p. 4).

⁴ JO 2016, L 176, p. 21.

5. Articolul 10 din același regulament, intitulat „Retroactivitate”, prevedea la alineatul (5) următoarele:

„În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor anterioare încălcării sau retragerii angajamentului.”

6. La data regulamentului în litigiu, adoptarea de măsuri antisubvenție de către Uniune era reglementată de Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene⁵ (denumit în continuare „Regulamentul antisubvenție de bază”).

7. Regulamentul antisubvenție de bază conține dispoziții referitoare la angajamente și la retroactivitate redactate în termeni în esență identici cu dispozițiile corespunzătoare ale Regulamentului antidumping de bază. Astfel, în special articolul 13 alineatul (1) primul și al doilea paragraf și alineatele (9) și (10), precum și articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază corespund în esență articolului 8 alineatul (1) primul și al doilea paragraf și alineatele (9) și (10) și, respectiv, articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază (cele două regulamente vor fi denumite în continuare, împreună, „regulamentele de bază”)⁶.

II. Istoricul cauzei și regulamentul în litigiu

8. Jiangsu este o societate care produce module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin în China și le exportă către Uniune.

9. După ce a instituit o taxă antidumping provizorie la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (denumite în continuare „produsele în cauză”)⁷, Comisia a acceptat, prin Decizia 2013/423/UE din 2 august 2013⁸, un angajament de preț (denumit în continuare „angajamentul”) oferit de Camera de Comerț Chineză pentru Importul și Exportul de Mașini și Produse Electronice în numele, *inter alia*, al Jiangsu.

⁵ JO 2016, L 176, p. 55.

⁶ În plus, dispozițiile relevante ale regulamentelor de bază sunt în esență identice cu cele ale Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2016, L 44, p. 20), aplicabil la data instituirii taxelor antidumping în discuție, și, respectiv, ale Regulamentului (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 188, p. 93), aplicabil la data instituirii taxelor compensatorii în discuție. Prin urmare, pentru examinarea prezentelor recursuri, la fel ca în hotărârea atacată, se va face trimitere la regulamentele de bază, cu excepția cazului în care dispozițiile Regulamentelor nr. 1225/2009 și nr. 597/2009 sunt diferite de acestea sau dacă acest lucru este impus de context.

⁷ A se vedea referințele de la punctul 2 din hotărârea atacată.

⁸ Decizia 2013/423/UE din 2 august 2013 de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 209, p. 26).

10. La 2 decembrie 2013, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013⁹, prin care a fost instituită o taxă antidumping definitivă la importul produselor în cauză. La aceeași dată, Consiliul a adoptat de asemenea Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013¹⁰, prin care a fost instituită o taxă compensatorie definitivă pentru importurile de astfel de produse.

11. Articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1238/2013 și articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1239/2013 prevăd, în aceeași formulare, următoarele:

„(2) Se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:

[...]

(b) atunci când Comisia își retrage acceptul privind angajamentul în conformitate cu [regulamentele de bază]¹¹ printr-un regulament sau o decizie care se referă la anumite tranzacții și declară nevalabile facturile relevante conforme cu angajamentul respectiv.”

12. Prin Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE din 4 decembrie 2013¹², Comisia a confirmat acceptarea angajamentului oferit de producătorii-exportatori chinezi.

13. În temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1238/2013 și al articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1239/2013, importurile acoperite de angajament și care intră sub incidența Deciziei de punere în aplicare 2013/707 sunt exceptate de la taxele antidumping și compensatorii impuse prin aceste regulamente.

14. Totuși, întrucât ulterior a constatat încălcarea angajamentului de către Jiangsu, Comisia a adoptat regulamentul în litigiu. La articolul 1 din acest regulament, Comisia a retras acceptarea angajamentului, *inter alia*, pentru Jiangsu. La articolul 2 din regulamentul în litigiu, Comisia a declarat nevalabile, la alineatul (1), facturile conforme cu angajamentul care figurează în lista din anexa I la același regulament și a decis, la alineatul (2), că „se colectează taxele antidumping și taxele compensatorii datorate în momentul acceptării declarației vamale de punere în liberă circulație, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul [...] nr. 1238/2013 și cu articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul [...] nr. 1239/2013”.

III. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

15. Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 februarie 2017, Jiangsu a introdus o acțiune având ca obiect anularea articolului 2 din regulamentul în litigiu. Această acțiune era fondată pe un motiv unic întemeiat pe încălcarea mai multor dispoziții ale regulamentelor de

⁹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 1).

¹⁰ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 66).

¹¹ A se vedea nota de subsol 6 de mai sus.

¹² Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO 2013, L 325, p. 214).

bază, prin intermediul căruia s-a invocat, în temeiul articolului 277 TFUE, o excepție privind nelegalitatea articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013.

16. În hotărârea atacată, Tribunalul a respins mai întâi, la punctele 28-64, excepțiile invocate de Comisie, susținută de Consiliu, cu privire la admisibilitatea acțiunii, precum și la admisibilitatea excepției de nelegalitate.

17. În continuare, la punctele 65-160 din hotărârea atacată, Tribunalul a admis pe fond motivul unic și excepția de nelegalitate invocate de Jiangsu și, prin urmare, a anulat articolul 2 din regulamentul în litigiu în ceea ce o privea pe Jiangsu.

IV. Concluziile părților

18. Prin recursul introdus în cauza C-439/20 P, Comisia, susținută de Consiliu, solicită Curții anularea hotărârii atacate, declararea inadmisibilității acțiunii formulate în primă instanță sau, cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii formulate în primă instanță, precum și obligarea Jiangsu Seraphim la plata cheltuielilor de judecată.

19. Prin recursul introdus în cauza C-441/20 P, Consiliul, susținut de Comisie, solicită Curții anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii formulate în primă instanță și obligarea Jiangsu Seraphim la plata cheltuielilor de judecată sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare și soluționarea odată cu fondul a cererilor privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

20. Jiangsu solicită Curții respingerea recursurilor și obligarea Comisiei și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

V. Analiza recursurilor

21. În susținerea recursului introdus în cauza C-439/20 P, Comisia invocă patru motive de recurs. Aceste motive se suprapun în mare parte cu cele două motive invocate de Consiliu în susținerea recursului introdus în cauza C-441/20 P. Prin urmare, cele două recursuri trebuie examinate împreună.

A. Cu privire la primele motive de recurs, referitoare la admisibilitate

22. Prin intermediul primelor motive de recurs, instituțiile susțin că Tribunalul a săvârșit erori de drept în analiza admisibilității acțiunii formulate de Jiangsu (primul aspect) și în analiza admisibilității și a caracterului operant al excepției de nelegalitate invocate de aceasta (al doilea aspect).

1. Cu privire la primul aspect al primelor motive de recurs, referitor la calitatea procesuală activă și la interesul de a exercita acțiunea ale Jiangsu

23. În cadrul primului aspect al primelor motive de recurs, instituțiile contestă analiza efectuată de Tribunal cu privire la calitatea procesuală activă și la interesul de a exercita acțiunea ale Jiangsu în ceea ce privește dispoziția atacată din regulamentul în litigiu, și anume articolul 2 din acesta.

a) Cu privire la afectarea directă

24. Instituțiile reproșează Tribunalului mai întâi că a săvârșit mai multe erori de drept atunci când a considerat, la punctele 37, 38, 44 și 45 din hotărârea atacată, că Jiangsu era vizată în mod direct, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, de dispoziția atacată din regulamentul în litigiu. Instituțiile subliniază că declarațiile vamale privind produsele pentru care facturile au fost declarate nevalabile prin regulamentul menționat nu au fost prezentate de Jiangsu, în calitate de producător-exportator, ci de societatea importatoare afiliată Seraphim Solar System GmbH. În consecință, această din urmă societate, iar nu Jiangsu, ar fi obligată la plata taxelor antidumping și compensatorii datorate ca urmare a declarării drept nevalabile a facturilor emise de Jiangsu. Nașterea acestei datorii vamale ar constitui modificarea situației juridice care rezultă din articolul 2 din regulamentul în litigiu. Ar rezulta că situația juridică a Jiangsu, în calitate de producător-exportator, nu ar fi fost modificată prin articolul 2 din regulamentul în litigiu și că, prin urmare, aceasta nu ar fi vizată în mod direct în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

25. În această privință, dintr-o jurisprudență constantă reiese că condiția prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie direct vizată de măsura care face obiectul acțiunii, impune ca două condiții să fie întrunite cumulativ, și anume ca măsura contestată, pe de o parte, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a acestei persoane și, pe de altă parte, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor săi însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii fără aplicarea altor norme intermediare¹³.

26. În speță, Jiangsu a atacat în totalitate articolul 2 din regulamentul în litigiu. După cum reiese din cuprinsul punctului 14 de mai sus și astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 44 din hotărârea atacată, prin dispoziția menționată, Comisia a declarat nevalabile, la alineatul (1), printre altele facturile conforme cu angajamentul emise de Jiangsu pentru anumite tranzacții specifice și a dispus, la alineatul (2), colectarea taxelor definitive datorate în ceea ce privește tranzacțiile care fac obiectul facturilor respective. La punctul menționat din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat că, în acest sens, dispozițiile atacate de Jiangsu au produs în mod direct efecte asupra situației sale juridice.

27. În această privință, considerăm că o măsură de declarare drept nevalabile a facturilor emise de o entitate este de natură să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a acesteia. Astfel, prin eliminarea facturilor, o asemenea măsură afectează raportul contractual aferent tranzacțiilor specifice care fac obiectul facturilor declarate nevalabile, în speță raportul dintre Jiangsu și importator, și este de asemenea susceptibilă să afecteze raportul dintre entitatea care emite

¹³ A se vedea printre altele Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 69 și jurisprudența citată).

facturile și autoritățile fiscale¹⁴. Prin urmare, instituțiile nu pot susține în mod valabil, în opinia noastră, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că Jiangsu este vizată în mod direct de articolul 2 din regulamentul în litigiu, cel puțin în ceea ce privește alineatul (1) al acestei dispoziții.

28. În ceea ce privește alineatul (2), este adevărat că, așa cum arată instituțiile, datoria vamală născută în urma declarării drept nevalabile a facturilor a luat naștere față de importator, și anume societatea Seraphim Solar System GmbH, persoană distinctă din punct de vedere juridic de Jiangsu, deși afiliată acesteia. Totuși, în contextul prezentei spețe, această împrejurare nu este, în opinia noastră, de natură să determine inadmisibilitatea acțiunii formulate de Jiangsu pentru lipsa afectării directe.

29. Astfel, mai întâi, nașterea datoriei vamale este consecința imediată și directă a declarării drept nevalabile a facturilor în cauză, o asemenea invalidare fiind, după cum reiese chiar din regulamentul în litigiu¹⁵, condiția prealabilă necesară pentru nașterea acestei datorii. Declararea drept nevalabile a facturilor aferente tranzacțiilor referitoare la angajament și nașterea datoriei vamale în privința acestor operațiuni sunt, așadar, efecte strâns legate de măsura în cauză, astfel încât separarea lor ar fi artificială. În plus, datoriile vamale privesc tocmai tranzacțiile specifice care fac obiectul facturilor, așa încât afectează în mod necesar operațiunile respective, la care Jiangsu este parte, și, prin urmare, situația juridică a acesteia.

30. Din considerațiile care precedă reiese că, în opinia noastră, contrar celor susținute de instituții, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a concluzionat că Jiangsu era vizată în mod direct de articolul 2 din regulamentul în litigiu.

b) Cu privire la interesul de a exercita acțiunea

31. Cu titlu subsidiar, instituțiile susțin că analiza Tribunalului cu privire la interesul Jiangsu de a exercita acțiunea pentru atacarea articolului 2 din regulamentul în litigiu ar fi afectată de erori de drept.

32. În această privință, la punctul 47 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că jurisprudența a recunoscut în mod implicit, dar necesar, admisibilitatea acțiunii unui producător-exportator împotriva actelor de retragere a acceptării unui angajament și de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra produselor pe care le fabrică și le exportă pe piața Uniunii¹⁶. Tribunalul a dedus de aici că, într-o situație similară, este necesar să se considere că un astfel de producător-exportator poate de asemenea să conteste impunerea taxei menționate asupra produselor pe care le-a exportat deja și ale căror facturi conforme cu angajamentul au fost declarate drept nevalabile de Comisie. La punctul 48 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat, în plus, că dispozițiile atacate, întrucât contribuie la scumpirea produselor la import ale Jiangsu, au repercusiuni negative asupra relațiilor comerciale ale acesteia cu importatorul produselor în discuție, pe care acțiunea, în caz de succes, este de natură să le înlăture.

¹⁴ Pentru exemple de cauze în fața instanțelor Uniunii referitoare la aspecte legate de declararea drept nevalabile a facturilor, a se vedea printre altele Hotărârea din 21 octombrie 2021, Wilo Salmson France (C-80/20, EU:C:2021:870), sau Hotărârea Tribunalului din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849, în special punctul 21).

¹⁵ A se vedea considerentul (32) și, *a contrario*, considerentul (33) *in fine* ale regulamentului în litigiu.

¹⁶ Tribunalul se referă la Hotărârea din 9 septembrie 2010, Usha Martin/Consiliul și Comisia (T-119/06, EU:T:2010:369), confirmată în recurs prin Hotărârea din 22 noiembrie 2012 (Usha Martin/Consiliul și Comisia, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

33. Instituțiile susțin că această analiză este afectată de erori de drept. Considerațiile cuprinse la punctul 47 din hotărârea atacată ar fi lipsite de relevanță, întrucât s-ar referi la calitatea procesuală activă și s-ar întemeia pe o interpretare eronată a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Analogia jurisprudențială efectuată la punctul menționat ar fi eronată, întrucât nu s-ar referi la o situație precum cea din prezenta speță. La punctul 48 din hotărârea atacată, noțiunea de interes de a exercita acțiunea ar fi interpretată, contrar jurisprudenței, ca și cum ar fi suficient să se demonstreze un simplu avantaj economic rezultat din admiterea acțiunii, deși este necesară o modificare a situației juridice a reclamantului. Jiangsu contestă argumentele instituțiilor.

34. Referitor la acest aspect, din jurisprudența constantă a Curții reiese că o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este admisibilă decât în măsura în care aceasta din urmă are un interes să obțină anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea acestui act să poată avea, în sine, consecințe juridice și ca acțiunea să poată astfel aduce, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o. Interesul unui reclamant de a exercita acțiunea trebuie să fie născut și actual și nu poate privi o situație viitoare și ipotetică¹⁷.

35. În speță, raționamentul dezvoltat de Tribunal în hotărârea atacată nu este scutit de critici. Astfel, pe de o parte, sfera de aplicare a analogiei efectuate de Tribunal la punctul 47 din această hotărâre pare îndoielnică. Ea nu privește în mod specific condiția interesului de a exercita acțiunea, iar relevanța sa nu este nicidecum motivată. În plus, considerațiile de la punctul 48 din hotărârea atacată, referitoare la repercusiunile negative asupra relațiilor comerciale dintre Jiangsu și importatorul său, nu par să fie suficiente în sine pentru a demonstra producerea prin anularea actului a unor efecte pozitive în situația juridică a Jiangsu care să justifice un interes de a exercita acțiunea, astfel cum este definit în jurisprudența amintită la punctul 34 de mai sus.

36. Totuși, aceste erori nu trebuie, în opinia noastră, să determine anularea hotărârii atacate, întrucât concluzia potrivit căreia Jiangsu avea un interes de a exercita acțiunea în vederea obținerii anulării articolului 2 din regulamentul în litigiu este corectă¹⁸.

37. După cum s-a arătat la punctul 26 de mai sus, în speță prin articolul 2 din regulamentul în litigiu, Comisia, pe de o parte, a declarat nevalabile facturile conforme cu angajamentul emise, *inter alia*, de Jiangsu și, pe de altă parte, a dispus colectarea taxelor definitive datorate în ceea ce privește tranzacțiile care fac obiectul facturilor.

38. În aceste împrejurări, anularea dispoziției menționate din regulamentul în litigiu ar determina eliminarea invalidării facturilor emise de Jiangsu, ceea ce, prin urmare, ar produce consecințe juridice în sensul jurisprudenței amintite la punctul 34 de mai sus. Eliminarea consecințelor juridice în privința Jiangsu care provin din invalidarea facturilor, în special în raporturile contractuale referitoare la tranzacțiile care fac obiectul facturilor invalidate, constituie un beneficiu pe care Jiangsu l-ar obține în urma admiterii acțiunii. În plus, o astfel de anulare ar invalida dispunerea colectării taxelor definitive datorate în ceea ce privește tranzacțiile care fac obiectul facturilor, tranzacții la care, după cum s-a arătat deja la punctul 29 de mai sus, Jiangsu a

¹⁷ A se vedea printre altele Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctele 55 și 56 și jurisprudența citată), și Hotărârea din 27 martie 2019, Canadian Solar Emea și alții/Consiliul (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punctele 91 și 92 și jurisprudența citată, denumită în continuare „Hotărârea Canadian Solar”).

¹⁸ Astfel, din jurisprudența reiese că, dacă motivarea unei decizii a Tribunalului revelează o încălcare a dreptului Uniunii, însă dispozitivul acesteia apare ca fiind întemeiat pentru alte motive de drept, o asemenea încălcare nu este de natură să determine anularea acestei decizii și se impune efectuarea unei substituiri a motivelor. A se vedea printre altele Hotărârea din 11 mai 2017, Dyson/Comisia (C-44/16 P, EU:C:2017:357, punctul 55 și jurisprudența citată).

fost parte în calitate de vânzător. Din considerațiile dezvoltate reiese, în opinia noastră, că Jiangsu avea un interes de a exercita acțiunea în vederea anulării dispoziției atacate din regulamentul în litigiu. Rezultă că și această critică formulată de instituții trebuie respinsă.

2. Cu privire la al doilea aspect al primelor motive de recurs, referitor la admisibilitatea și la caracterul operant ale excepției de nelegalitate invocate de Jiangsu

39. Al doilea aspect al primelor motive de recurs invocate de instituții este îndreptat împotriva analizei efectuate de Tribunal la punctele 57-64 din hotărârea atacată, în care acesta a apreciat că este admisibilă excepția de nelegalitate ridicată de Jiangsu, în temeiul articolului 277 TFUE, împotriva articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013 (denumite în continuare, împreună, „dispozițiile care fac obiectul excepției de nelegalitate”).

40. În urma analizei menționate, Tribunalul a concluzionat că, în lipsa unui interes de a exercita acțiunea împotriva acestor dispoziții, nu se putea considera că Jiangsu le putea contesta, în temeiul articolului 263 TFUE, direct ca urmare a adoptării lor și că, în consecință, societatea amintită le putea contesta în cadrul unei excepții de nelegalitate, în temeiul articolului 277 TFUE¹⁹.

41. Instituțiile consideră că analiza Tribunalului este afectată de mai multe erori de drept și este în special contrară jurisprudenței rezultate din Hotărârile SolarWorld și Canadian Solar²⁰. Comisia contestă de asemenea caracterul operant al excepției de nelegalitate.

42. În această privință, trebuie amintit mai întâi că, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 277 TFUE este expresia unui principiu general care garantează oricărei părți dreptul de a contesta, în vederea obținerii anulării unui act care o privește în mod direct și individual, validitatea actelor instituționale anterioare care constituie temeiul juridic al actului atacat, dacă partea respectivă nu dispune de dreptul de a introduce, în temeiul articolului 263 TFUE, o acțiune directă împotriva acestor acte, ale căror consecințe le suportă astfel, fără să fi fost în măsură să solicite anularea lor²¹. Căle excepției de nelegalitate nu este deschisă decât în lipsa unei alte căi de atac disponibile²². În plus, chiar din textul articolului 277 TFUE reiese că eventuala admitere a excepției presupune simpla constatare cu titlu incident a nelegalității actului și, în consecință, inaplicabilitatea *inter partes* a dispozițiilor declarate nelegale, iar nu, așadar, anularea lor²³.

43. Cu titlu introductiv, considerăm de asemenea oportun să amintim că, în Hotărârea SolarWorld, Curtea a statuat că articolul 2 din Regulamentul nr. 1239/2013 este o dispoziție care nu poate fi separată de restul regulamentului menționat și că anularea dispoziției amintite ar

¹⁹ A se vedea punctul 64 din hotărârea atacată.

²⁰ Hotărârea din 9 noiembrie 2017, SolarWorld/Consiliul (C-205/16 P, EU:C:2017:840, denumită în continuare „Hotărârea SolarWorld”), și Hotărârea Canadian Solar, citată la nota de subsol 17 de mai sus).

²¹ A se vedea Hotărârea din 6 martie 1979, Simmenthal/Comisia (92/78, EU:C:1979:53, punctul 39), și, cel mai recent, Hotărârea din 17 decembrie 2020, BP/FRA (C-601/19 P, nepublicată, EU:C:2020:1048, punctul 26 și jurisprudența citată).

²² A se vedea printre altele Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 37), precum și cealaltă jurisprudență citată la punctul 56 din hotărârea atacată.

²³ Cu privire la diferența necesară în ceea ce privește efectele între constatarea cu titlu incident a nelegalității și hotărârea de anulare, a se vedea considerațiile pertinente cuprinse la p. 195 din Concluziile avocatului general Trabucchi prezentate în cauzele Kortner și alții/Consiliul și alții (15/73-33/73, 52/73, 53/73, 57/73-109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 și 135/73-137/73, nepublicate, EU:C:1973:164).

afecta în mod necesar substanța acestui regulament²⁴. Având în vedere această constatare, Curtea a confirmat ordonanța Tribunalului prin care a fost declarată inadmisibilă o acțiune având ca obiect anularea exclusiv a acestei dispoziții, iar nu a regulamentului menționat în ansamblul său. Curtea s-a întemeiat pe o jurisprudență constantă potrivit căreia anularea în parte a unui act al Uniunii nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate de restul actului²⁵. În Hotărârea Canadian Solar, Curtea a extins în esență aceste considerații la articolul 3 din Regulamentul nr. 1238/2013²⁶.

44. În acest context, trebuie, în primul rând, să se verifice dacă, astfel cum susțin instituțiile, concluzia Tribunalului potrivit căreia Jiangsu nu avea interesul de a exercita acțiunea împotriva dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate este afectată de erori de drept.

45. În această privință, arătăm că, la punctele 61 și 62 din hotărârea atacată, Tribunalul, pe de o parte, a constatat că, la data adoptării acestor dispoziții, problema dacă acestea urmau să fie aplicate în privința Jiangsu rămânea pur ipotetică. Pe de altă parte, Tribunalul a arătat că interesul acesteia de a exercita acțiunea împotriva dispozițiilor menționate mai sus nu se putea întemeia pe simpla eventualitate ca Comisia să îi adreseze o retragere a acceptării angajamentelor, urmată de declararea drept nevalabile a unor facturi conforme cu angajamentele.

46. Aceste considerații ale Tribunalului sunt, în opinia noastră, lipsite de erori. Astfel, la momentul adoptării Regulamentelor nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013, aplicarea dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate – care, după cum s-a amintit la punctul 11 de mai sus, prevedeau nașterea unei datorii vamale în cazul în care Comisia ar fi retras acceptarea angajamentului printr-un regulament sau printr-o decizie care se referă la anumite tranzacții și declară nevalabile facturile relevante conforme cu angajamentul respectiv – era pur ipotetică și depindea de o împrejurare – și anume constatarea încălcării angajamentului – care nu survenise încă și care ar fi putut să nu survină.

47. Considerațiile Tribunalului sunt, așadar, conforme cu jurisprudența constantă a Curții potrivit căreia interesul unui reclamant de a exercita acțiunea trebuie să fie născut și actual, nu poate privi o situație viitoare și ipotetică și, în raport cu obiectul acțiunii, trebuie să existe la momentul introducerii acesteia, sub sancțiunea inadmisibilității²⁷. De altfel, trebuie să se arate de asemenea că, în recursurile formulate, instituțiile nu contestă în realitate aceste considerații ale Tribunalului, cuprinse la punctele menționate mai sus din hotărârea atacată.

48. Rezultă, în opinia noastră, că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare atunci când a considerat că, în lipsa constatării unei încălcări a angajamentului, Jiangsu nu avea un interes de a exercita acțiunea împotriva dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate nici la momentul adoptării celor două regulamente și nici în perioada următoare, în care această societate ar fi putut să le atace.

²⁴ A se vedea punctele 44, 55 și 57 din Hotărârea SolarWorld. În special, Curtea a statuat, la punctul 46 din hotărârea menționată, că legiuitorul Uniunii, la momentul adoptării acestui regulament, a introdus măsuri de protecție comercială care formează un ansamblu sau un „pachet”. Astfel, regulamentul menționat impune două măsuri diferite și complementare, care urmăresc un rezultat comun, și anume eliminarea efectului prejudiciabil asupra industriei Uniunii al subvenției chineze referitoare la produsele în cauză, protejând în același timp interesul acestei industrii.

²⁵ A se vedea punctul 38 din Hotărârea SolarWorld și jurisprudența citată.

²⁶ A se vedea punctul 64 din Hotărârea Canadian Solar.

²⁷ A se vedea printre altele Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 56), și Hotărârea Canadian Solar, punctele 91 și 92 și jurisprudența citată).

49. Instituțiile susțin, în al doilea rând, că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a declarat excepția de nelegalitate inadmisibilă, întrucât, ca urmare a caracterului indisociabil al dispozițiilor care fac obiectul acestei excepții de restul dispozițiilor Regulamentelor nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013, în lumina Hotărârilor SolarWorld și Canadian Solar, Jiangsu ar fi putut să atace în totalitate regulamentele menționate și să invoce, într-un astfel de cadru, nelegalitatea oricărei dispoziții a acestora. Întrucât nu a atacat regulamentele în discuție în termenul de introducere a acțiunii, posibilitatea de a invoca o excepție de nelegalitate ar fi fost deja exclusă în privința Jiangsu.

50. În această privință, arătăm totuși că, independent de problema caracterului separabil al dispozițiilor în discuție de restul dispozițiilor regulamentelor, din considerațiile dezvoltate la punctele 45-47 de mai sus reiese că, chiar dacă ar fi atacat în totalitate Regulamentele nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013 în termenul de introducere a acțiunii, Jiangsu nu ar fi avut oricum interesul de a exercita acțiunea pentru contestarea dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate.

51. Astfel, din jurisprudență reiese că principiile menționate la punctul 47 de mai sus în ceea ce privește necesitatea ca interesul de a exercita acțiunea să fie născut, actual și neipotetic se aplică și fiecărui motiv al acțiunii²⁸. Având în vedere considerațiile Tribunalului amintite la punctul 45 de mai sus, Jiangsu nu ar fi putut să conteste, din cauza lipsei interesului de a exercita acțiunea, dispozițiile în discuție nici chiar dacă ar fi atacat în totalitate Regulamentele nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013. Prin urmare, instituțiile nu pot susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în această privință.

52. Acestea fiind spuse, trebuie însă, în al treilea rând, să se examineze argumentul invocat de Comisie potrivit căruia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că excepția de nelegalitate era admisibilă, întrucât, ca urmare a caracterului neseparabil al dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate de restul dispozițiilor Regulamentelor nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013, recunoscut în Hotărârile SolarWorld și Canadian Solar, Jiangsu nu ar fi putut invoca această excepție numai în ceea ce privește dispozițiile care fac obiectul acestei excepții, ci ar fi trebuit să o invoce împotriva regulamentelor menționate în ansamblul lor.

53. Comisia întemeiază acest argument pe premisa că principiul, amintit la punctul 43 de mai sus, enunțat de jurisprudență în materia acțiunilor în anulare, în sensul articolului 263 TFUE, potrivit căruia anularea în parte a unui act al Uniunii nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate de restul actului, poate fi transpus în domeniul excepției de nelegalitate prevăzute la articolul 277 TFUE²⁹. Ar rezulta că nu ar fi admisibilă o excepție de nelegalitate invocată exclusiv împotriva unor dispoziții care nu pot fi separate de restul actului.

54. Independent de problema caracterului separabil al dispozițiilor în discuție de restul dispozițiilor regulamentelor, care este contestat de părți³⁰, nu suntem, indiferent de situație, convinși că această premisă este corectă.

²⁸ Tocmai în Hotărârea Canadian Solar, Curtea a statuat că un motiv de anulare este inadmisibil pentru că interesul de a exercita acțiunea lipsește atunci când, chiar admitând că el ar fi întemeiat, anularea actului atacat pe baza acestui motiv nu ar fi de natură să îi dea reclamantului câștig de cauză. A se vedea punctul 93 din această hotărâre și jurisprudența citată.

²⁹ A se vedea Hotărârea SolarWorld, punctul 38 și jurisprudența citată.

³⁰ Jiangsu subliniază că Hotărârile SolarWorld și Canadian Solar se refereau în general la articolele 3 și 2 din Regulamentele nr. 1238/2013 și, respectiv, nr. 1239/2013, iar nu în mod specific la dispozițiile alineatului (2) al acestor articole, care ar putea fi totuși separat de restul articolului. Instituțiile contestă această interpretare a dispozițiilor în discuție.

55. Astfel, principala rațiune care stă la baza jurisprudenței potrivit căreia anularea în parte a unui act al Uniunii nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate se regăsește în cerința de a evita ca, în urma anulării în parte a actului, solicitată de reclamant, substanța actului respectiv să fie modificată³¹. Aceasta ar implica, astfel, o revizuire a actului, care ar depăși competențele instanței Uniunii în cadrul acțiunii în anulare și ar constitui totodată o pronunțare *ultra petita*³².

56. Totuși, acest raționament nu este aplicabil excepției de nelegalitate. Astfel, după cum am arătat la punctul 42 de mai sus, prin această cale legală poate fi invocată numai inaplicabilitatea actului contestat cu titlu incident, iar nu și anularea acestuia³³. Simpla constatare cu titlu incident a nelegalității dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate și, în consecință, inaplicabilitatea între părțile din procedura în curs a dispozițiilor declarate nelegale are doar caracter declarativ, iar nu constitutiv. O asemenea constatare cu titlu incident nu va putea, așadar, să determine o modificare a substanței actului comparabilă cu cea care s-ar produce în cazul anulării dispozițiilor respective.

57. Astfel, de exemplu, în speță, chiar admitând că dispozițiile care fac obiectul excepției de nelegalitate nu pot fi separate de restul actului, constatarea cu titlu incident a nelegalității lor, efectuată de Tribunal la punctul 158 din hotărârea atacată, și, în consecință, declararea inaplicabilității față de Jiangsu nu au determinat o modificare substanțială a Regulamentelor nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013. Rezultă că raționamentul și concluzia dezvoltate de Curte în Hotărârile SolarWorld și Canadian Solar, potrivit cărora anularea unor astfel de dispoziții ar afecta în mod necesar substanța acestor regulamente, nu se aplică în speță.

58. Din tot ceea ce precedă decurge, în opinia noastră, că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a considerat că excepția de nelegalitate invocată de Jiangsu este admisibilă, deși nu a fost invocată împotriva Regulamentelor nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013 în ansamblul lor.

59. În al patrulea rând, Comisia susține de asemenea că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 63 din hotărârea atacată, că dispozițiile care fac obiectul excepției de nelegalitate sunt dispoziții cu caracter general. Potrivit Comisiei, acestea s-ar aplica însă numai întreprinderilor care au oferit angajamente și ar constitui, așadar, decizii individuale în ceea ce le privește.

60. Referitor la acest aspect, din textul articolului 277 TFUE reiese că excepția de nelegalitate se aplică în litigii privind „un act cu caracter general”. Prin urmare, rezultă de aici o delimitare în sens negativ a actelor împotriva cărora este admisă o asemenea cale, fiind excluse actele cu caracter individual împotriva cărora reclamantul ar fi putut introduce o acțiune în anulare în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Această condiție are drept scop să evite ca excepția de nelegalitate să poată fi utilizată pentru a eluda condițiile de admisibilitate a unei acțiuni în anulare și, prin urmare, să repună în discuție legalitatea unui act dincolo de condițiile prevăzute la articolul 263 TFUE.

³¹ În această privință, a se vedea printre altele Hotărârea din 16 februarie 2022, Ungaria/Parlamentul și Consiliul (C-156/21, EU:C:2022:97, punctul 293 și jurisprudența citată), precum și Hotărârea SolarWorld, punctul 38 și jurisprudența citată.

³² A se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 1972, Jamet/Comisia (37/71, EU:C:1972:57, punctele 11 și 12), și Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauza Spania/Consiliul (C-442/04, EU:C:2008:58, punctul 83).

³³ În această privință, pe lângă nota de subsol 23 de mai sus, a se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauza Spania/Consiliul (C-442/04, EU:C:2008:58, punctul 83).

61. În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, un act are aplicabilitate generală dacă se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și dacă produce efecte juridice în privința unor categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract³⁴.

62. În opinia noastră, nu aceasta este situația dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate. Astfel, după cum reiese în mod explicit din alineatul (1) al celor două articole în discuție, aceste dispoziții nu se aplică în privința unor categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract, ci exclusiv în privința unor „societăți ale căror angajamente sunt acceptate de Comisie și ale căror nume sunt prevăzute în anexa la Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE”.

63. Prin urmare, suntem de acord cu Comisia atunci când susține că Tribunalul a săvârșit, așadar, o eroare de drept atunci când a calificat, la punctul 63 din hotărârea atacată, dispozițiile în discuție drept acte cu caracter general.

64. Totuși, considerăm că, într-un caz specific precum cel din speță, trebuie să fie garantată posibilitatea unui operator precum Jiangsu, care, după cum reiese din cuprinsul punctelor 45-47 și 50 de mai sus, nu are posibilitatea de a contesta aceste dispoziții în cadrul unei acțiuni introduse în temeiul articolului 263 TFUE, de a contesta cu titlu incident legalitatea dispozițiilor respective.

65. Astfel, principiul general, amintit în jurisprudența menționată la punctul 42, a cărui expresie este articolul 277 TFUE urmărește să garanteze oricărei părți dreptul de a contesta, în vederea obținerii anulării unui act care o privește în mod direct și individual, validitatea actelor instituționale anterioare, care constituie temeiul juridic al actului atacat, dacă partea respectivă nu dispune de dreptul de a introduce, în temeiul articolului 263 TFUE, o acțiune directă împotriva acestor acte, ale căror consecințe le suportă astfel, fără să fi fost în măsură să solicite anularea lor. În opinia noastră, acest principiu general trebuie să se aplice într-un caz precum cel din speță, astfel cum este descris la punctul precedent. Rezultă că, în pofida erorii de drept menționate la punctul 63 de mai sus, concluzia Tribunalului cu privire la posibilitatea Jiangsu de a contesta cu titlu incident legalitatea dispozițiilor care fac obiectul excepției de nelegalitate este, în opinia noastră, corectă.

66. În sfârșit, în al cincilea rând, Comisia susține de asemenea, tot cu titlu subsidiar, că motivul unic al acțiunii invocat în primă instanță de Jiangsu ar fi inoperant, întrucât ar fi îndreptat împotriva unor dispoziții care nu constituie temeiul juridic al regulamentului în litigiu. Astfel, acest regulament ar fi întemeiat pe articolul 8 din Regulamentul antidumping de bază și pe articolul 13 din Regulamentul antisubvenție de bază. În plus, instituțiile susțin că Tribunalul a interpretat greșit motivul unic al acțiunii invocat de Jiangsu în sensul că acesta conține un motiv prin care se susține că regulamentul în litigiu încalcă în mod direct dispozițiile relevante ale regulamentelor de bază, deși cererea respectivă nu ar conține un asemenea motiv. Tribunalul s-ar fi pronunțat, așadar, *ultra petita*.

67. Aceste argumente trebuie respinse. Astfel cum reiese din analiza textuală a cererii introductive formulate în primă instanță, motivul unic invocat de Jiangsu în fața Tribunalului se întemeiază în mod explicit pe încălcarea articolului 8 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 13 alineatele (1), (9) și (10) și

³⁴ A se vedea Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia și Comisia/Scuola Elementare Maria Montessori și Ferracci (C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctul 29 și jurisprudența citată).

a articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază, în legătură cu o excepție de nelegalitate ridicată împotriva articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013. Rezultă că Tribunalul nu a interpretat greșit cererea introductivă formulată de Jiangsu și nu s-a pronunțat *ultra petita*. În ceea ce privește caracterul inoperant al excepției de nelegalitate, arătăm că există efectiv o anumită suprapunere între motivul unic întemeiat pe încălcarea acestor dispoziții relevante ale regulamentelor de bază și excepția menționată. De fapt, admiterea motivului unic ar implica deja, în sine, anularea regulamentului în litigiu. Totuși, pe de o parte, aceste dispoziții relevante din regulamentele de bază și dispozițiile care fac obiectul excepției de nelegalitate sunt strâns legate, în sensul că – în viziunea instituțiilor a cărei legalitate este contestată de Jiangsu – cele din urmă constituie punerea în aplicare a primelor, punere în aplicare ce își găsește expresia concretă în regulamentul în litigiu. În acest context, este clar, așadar, că Jiangsu a ridicat o excepție de nelegalitate împotriva acestor dispoziții. Pe de altă parte, este de asemenea neîndoielnic că simpla constatare cu titlu incident a nelegalității dispozițiilor Regulamentelor nr. 1238/2013 și nr. 1239/2013 care fac obiectul excepției de nelegalitate pentru încălcarea dispozițiilor menționate din regulamentele de bază ar determina anularea regulamentului în litigiu în privința Jiangsu. Rezultă, în opinia noastră, că excepția menționată anterior nu este inoperantă.

68. Din toate cele ce precedă reiese că primele motive de recurs invocate de instituții trebuie respinse.

B. Cu privire la motivele de recurs referitoare la fond

69. Prin intermediul celui de al doilea, al celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv de recurs invocate de Comisie și prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs invocat de Consiliu, instituțiile contestă pe fond raționamentul care a determinat Tribunalul să anuleze articolul 2 din regulamentul în litigiu în privința Jiangsu. Aceste motive pot fi împărțite în două aspecte.

1. Cu privire la motivele întemeiate pe încălcarea regulamentelor de bază

70. Al doilea și al treilea motiv de recurs invocate de Comisie și primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs invocat de Consiliu sunt îndreptate împotriva părții din hotărârea atacată (punctele 115-152) în care Tribunalul a concluzionat că regulamentele de bază nu constituiau un temei juridic suficient pentru adoptarea articolului 2 din regulamentul în litigiu.

a) Hotărârea atacată

71. În hotărârea atacată, Tribunalul a arătat, la punctele 115-118, că nici dispozițiile articolului 8 alineatul (10) din Regulamentul antidumping de bază și ale articolului 13 alineatul (10) din Regulamentul antisubvenție de bază, nici cele ale articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază și ale articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază nu erau aplicabile situației din speță.

72. Tribunalul a considerat că dispozițiile menționate sunt singurele care acoperă, în regulamentele de bază, problema impunerii în timp a taxelor antidumping și antisubvenție care ar fi fost datorate în lipsa unui angajament încălcat sau retras între timp și că situația din speță nu corespundea niciuneia dintre ipotezele expres prevăzute de regulamentele de bază în această privință. În aceste împrejurări, trebuia să se aprecieze dacă nu exista niciun alt temei juridic

pentru adoptarea articolului 2 din regulamentul în litigiu³⁵.

73. În continuare, Tribunalul a considerat că din economia și din finalitățile regulamentelor de bază reiese, pe de o parte, că legiuitorul a intenționat să legisfeze în ceea ce privește procedurile care pot fi utilizate pentru a se acționa în conformitate cu o retragere a acceptării unui angajament de către Comisie și, pe de altă parte, că o astfel de intenție a legiuitorului s-a realizat prin aceste (două perechi de) dispoziții, menționate la punctul 71 de mai sus. Prin urmare, Tribunalul a exclus posibilitatea de a întemeia pe alte dispoziții ale regulamentelor de bază puterea instituțiilor Uniunii de a impune, în cadrul competenței de punere în aplicare a regulamentelor de bază, plata de către întreprinderile în cauză a tuturor taxelor datorate în temeiul tranzacțiilor acoperite de facturile conforme cu angajamentul care au fost declarate nevalabile între timp³⁶.

74. În special, la punctul 138 din hotărârea atacată, Tribunalul a exclus că ar fi posibil să se deducă o asemenea putere din dispozițiile articolului 8 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază și din cele ale articolului 13 alineatul (9) din Regulamentul antisubvenție de bază, potrivit cărora taxele se aplică automat ca urmare a retragerii acceptării angajamentelor. Potrivit Tribunalului, o asemenea aplicare automată ar fi prevăzută exclusiv în limitele expres stabilite de dispozițiile regulamentelor de bază menționate la punctul 71 de mai sus. În continuare, la punctele 139-151 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins celelalte argumente invocate de instituții.

b) Argumentele părților

75. Instituțiile contestă interpretarea dată de Tribunal dispozițiilor relevante ale regulamentelor de bază și concluzia potrivit căreia în aceste regulamente nu s-ar regăsi niciun temei juridic pentru perceperea taxelor la importurile efectuate cu încălcarea angajamentului înainte de retragerea formală a acestuia. În special, Tribunalul ar fi ignorat complet modificările aduse sistemului de angajamente care rezultă din modificările introduse prin Regulamentul nr. 461/2004³⁷.

76. În primul rând³⁸, instituțiile reproșează Tribunalului că a săvârșit erori de drept în măsura în care a calificat, în speță, drept „retroactivă” perceperea taxelor la importurile menționate mai sus. Pe de o parte, Tribunalul nu ar furniza nicio motivare cu privire la această presupusă retroactivitate. Pe de altă parte, o asemenea presupunere nu ar respecta noțiunea de retroactivitate, astfel cum a fost interpretată în jurisprudență³⁹, și ar constitui o încălcare a articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul antisubvenție de bază.

³⁵ A se vedea punctele 119 și 130 din hotărârea atacată.

³⁶ A se vedea punctele 132-137 din hotărârea atacată.

³⁷ Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 384/96 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene și a Regulamentului (CE) nr. 2026/97 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2004, L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171).

³⁸ A se vedea al doilea motiv de recurs invocat de Comisie și primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs invocat de Consiliu, care sunt îndreptate împotriva punctelor 119, 129-132, 138, 140-147 și 151 din hotărârea atacată.

³⁹ Instituțiile se referă la Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punctul 78), și la Hotărârea din 19 iunie 2019, C & J Clark International (C-612/16, nepublicată, EU:C:2019:508, punctele 52-58).

77. În al doilea rând, Comisia, susținută de Consiliu⁴⁰, susține că hotărârea atacată este afectată de erori de drept în ceea ce privește interpretarea articolului 8 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază, precum și a articolului 13 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază. Aceste dispoziții din regulamentele de bază, astfel cum rezultă din modificările aduse normelor antidumping prin Regulamentul nr. 461/2004, ar oferi un temei juridic suficient pentru perceperea taxelor la importurile în privința cărora s-a constatat încălcarea angajamentului.

78. Jiangsu contestă aceste motive de recurs. În primul rând, regulamentul în litigiu ar impune taxe retroactiv, depășind ceea ce este permis de regulamentele de bază. Prin urmare, Tribunalul ar fi concluzionat în mod întemeiat că aceste regulamente nu constituie un temei juridic suficient pentru adoptarea dispozițiilor regulamentului în litigiu.

79. În al doilea rând, în cazul încălcării termenilor unui angajament, din alineatul (9) al articolelor 8 și 13 din Regulamentul antidumping de bază și, respectiv, din Regulamentul antisubvenție de bază ar reieși că taxele care nu se aplicau drept consecință a acceptării angajamentului se aplică automat importurilor efectuate începând cu data la care angajamentul a fost retras, iar nu importurilor anterioare. Potrivit Jiangsu, astfel cum a considerat Tribunalul, în sistemul instituit prin regulamentele de bază, taxele pentru încălcarea angajamentelor nu pot fi impuse retroactiv în afara limitelor procedurale stabilite prin dispozițiile menționate la punctul 71 de mai sus. Dreptul Uniunii nu ar autoriza nicidecum Comisia să declare drept nevalabile facturile și să dispună autorităților vamale să colecteze retroactiv taxele la importurile anterioare puse în liberă circulație, în lipsa înregistrării și a impunerii unor taxe provizorii. Potrivit Jiangsu, modificările aduse în anul 2004 aveau drept scop exclusiv, pe de o parte, să permită retragerea unui angajament și aplicarea taxelor printr-un singur act juridic, punând capăt dificilei proceduri duble în vigoare anterior, care prevedea intervenția atât a Comisiei, cât și a Consiliului, și, pe de altă parte, să stabilească termene obligatorii pentru finalizarea anchetelor privind pretinse încălcări ale angajamentelor.

c) Analiză juridică

80. Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în sistemul angajamentelor instituit prin articolul 8 din Regulamentul antidumping de bază și prin articolul 13 din Regulamentul antisubvenție de bază, din cuprinsul alineatului (1) al acestor articole reiese că, atunci când, în urma unei examinări preliminare pozitive, s-a constatat existența unui dumping sau, respectiv, a unei subvenții și a unui prejudiciu, Comisia poate să accepte oferta de angajament a unui exportator, în măsura în care consideră că prejudiciul este astfel eliminat⁴¹.

81. Efectele acceptării angajamentului sunt reglementate expres la al doilea paragraf al aceluiași dispoziții. La paragraful menționat se prevede că, în acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii impuse de Comisie sau, după caz, taxele definitive *nu se aplică* importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor⁴².

⁴⁰ A se vedea al treilea motiv de recurs invocat în cauza C-439/20 P, îndreptat împotriva punctelor 119, 130-138, 140-147 și 151 din hotărârea atacată.

⁴¹ Așadar, angajamentul este, în principiu, acceptat înainte de impunerea taxei antidumping sau compensatorii definitive.

⁴² Sublinierea noastră.

82. Alineatul (9) al articolelor menționate din regulamentele de bază reglementează situațiile de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie. Dispozițiile amintite prevăd că, în aceste cazuri, acceptarea angajamentului se retrage de către Comisie, iar taxele (antidumping sau compensatorii) provizorii sau, caz pertinent în prezenta speță, *definitive instituite* de Comisie *se aplică (automat)*⁴³.

83. Aceste dispoziții din regulamentele de bază, în versiunea lor actuală, rezultă dintr-o reformă realizată prin Regulamentul nr. 461/2004, citat anterior.

84. În prezentele cauze, problema centrală privește întinderea exactă a efectelor retragerii acceptării angajamentului de către Comisie, în special în cazul încălcării acestuia de către întreprinderea care și l-a asumat. Această problemă impune clarificarea domeniului de aplicare al dispozițiilor cuprinse la articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază și la articolul 13 alineatul (9) din Regulamentul antisubvenție de bază, potrivit cărora, într-un astfel de caz, taxa (antidumping și compensatorie) definitivă instituită de Comisie „se aplică” automat. Prin clarificarea domeniului de aplicare al acestor dispoziții se urmărește să se stabilească dacă, în urma unei astfel de retrageri, taxele definitive deja instituite se aplică *ab initio* importurilor provenite de la exportator care corespund angajamentului încălcat efectuate începând cu data instituirii taxei definitive (teza instituțiilor) sau numai importurilor efectuate după retragerea formală a angajamentului (teza susținută de Jiangsu și reținută de Tribunal).

85. Această problemă are o incidență fundamentală asupra dispoziției atacate din regulamentul în litigiu, și anume articolul 2, întrucât, în cazul în care, așa cum susține Jiangsu, taxele antidumping și compensatorii definitive se aplică numai pentru viitor, adică numai pentru importurile efectuate începând cu data la care Comisia a retras acceptarea angajamentului, Comisia nu ar fi putut să declare drept nevalabile facturile conforme cu angajamentul referitoare la importurile anterioare retragerii și nu ar fi putut, în lipsa unui temei juridic în această privință, să dispună colectarea taxelor antidumping și compensatorii instituite prin Regulamentele nr. 1238/2013 și 1239/2013.

86. În acest context, trebuie, așadar, să se interpreteze în mod specific dispozițiile cuprinse la articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază și la articolul 13 alineatul (9) din Regulamentul antisubvenție de bază. Referitor la acest aspect, este necesar să amintim că, potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție⁴⁴. Geneza unei dispoziții a dreptului Uniunii poate de asemenea să ofere elemente relevante pentru interpretarea acesteia⁴⁵.

87. Din punct de vedere literal, interpretarea dispozițiilor în cauză nu permite soluționarea în mod decisiv a problemei centrale menționate la punctul 84 de mai sus, și anume dacă, în urma retragerii acceptării angajamentului, taxele definitive se aplică *ab initio* sau se aplică numai importurilor ulterioare retragerii. Astfel, aceste dispoziții se limitează la a enunța că taxele se aplică (automat), fără alte precizări.

⁴³ În realitate, numai articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază utilizează adverbul „automat”.

⁴⁴ A se vedea printre altele Hotărârea din 2 decembrie 2021, Comisia și GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-884/19 P și C-888/19 P, EU:C:2021:973, punctul 70 și jurisprudența citată).

⁴⁵ A se vedea cel mai recent Hotărârea din 2 iunie 2022, SR (Cheltuieli pentru traducere într-o procedură civilă) (C-196/21, EU:C:2022:427, punctul 33 și jurisprudența citată).

88. Totuși, din punct de vedere literal, interpretarea dispozițiilor articolului 9 alineatul (4) (care prevede că Comisia „*impune*” taxa definitivă) și ale articolului 8 alineatul (1) al doilea paragraf (care prevede că, atât timp cât angajamentul rămâne în vigoare, taxele definitive „*nu se aplică*” importurilor în cauză) coroborate cu cele ale articolului 8 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază (care prevede că, în cazul retragerii acceptării angajamentului, taxa „*se aplică automat*”) apare ca fiind pe deplin compatibilă cu interpretarea potrivit căreia aplicarea taxei definitive „*impune*” inițial ar fi suspendată ca urmare a acceptării angajamentului („*nu se aplică*”). În cazul retragerii acceptării ca urmare a încălcării angajamentului în cauză, o asemenea suspendare nu s-ar mai justifica în privința importurilor care au legătură cu încălcarea, căroră, așadar, li *se aplică automat* taxa deja impusă, dar a cărei aplicare fusese suspendată. Același raționament este valabil în ceea ce privește dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul antisubvenție de bază.

89. În continuare, este necesar să analizăm pe scurt geneza acestor dispoziții, cu privire la care părțile au dezbătut pe larg. După cum am arătat deja, versiunile relevante în prezentele cauze ale dispozițiilor cuprinse la articolul 8 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antidumping de bază și la articolul 13 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antisubvenție de bază rezultă din reforma realizată prin Regulamentul nr. 461/2004.

90. În acest context, este relevant considerentul (18) al Regulamentului nr. 461/2004, care conține elemente de interpretare pertinente în ceea ce privește dispozițiile introduse prin regulamentul menționat și care au fost ulterior confirmate în versiunile succesive ale regulamentelor de bază⁴⁶.

91. Din acest considerent reiese că reforma avea drept obiectiv simplificarea unei proceduri sinuoase care, în cazul retragerii acceptării angajamentului, prevedea adoptarea a două acte juridice, unul de către Comisie (retragerea) și unul de către Consiliu (instituirea taxelor).

92. Totuși, dintr-o lectură atentă a acestui considerent reiese că reforma a determinat efectiv o schimbare substanțială. În timp ce în sistemul anterior, în urma retragerii acceptării angajamentului, taxa era „reinstuită” de Consiliu, în sistemul ulterior reformei, taxa există deja și doar aplicarea ei este recunoscută prin noul act unic al Comisiei. Rezultă că, în timp ce în sistemul anterior era clar că taxa – care trebuia instituită și, prin urmare, nu exista la momentul retragerii acceptării angajamentului – nu putea fi aplicată din punct de vedere obiectiv importurilor efectuate anterior acestei retrageri (nefiind nici măcar instituită), în sistemul ulterior reformei situația nu mai este aceeași. În sistemul ulterior reformei, taxa există deja și, în urma revocării acceptării angajamentului, doar aplicarea ei este recunoscută prin noul act unic menționat.

93. Rezultă că geneza dispozițiilor în discuție nu numai că este compatibilă cu interpretarea acestor dispoziții menționată la punctul 88 de mai sus, dar pare mai degrabă să pledeze în favoarea unei astfel de interpretări.

⁴⁶ În acest considerent se precizează că „[a]rticolul 8 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază [în vigoare anterior] prevede, printre altele, că, în cazul în care una dintre părți își retrage angajamentele, trebuie să se impună o taxă definitivă în temeiul articolului 9 pe baza faptelor stabilite în contextul anchetei care a dus la instituirea angajamentelor. Această dispoziție implică aplicarea unei proceduri duble, care necesită timp, ce constă într-o decizie a Comisiei de retragere a acceptării angajamentului și într-un regulament al Consiliului privind reinstituirea taxei. Având în vedere că această dispoziție nu lasă la latitudinea Consiliului introducerea taxei sau nivelul acesteia, în caz de încălcare sau de retragere a unui angajament se consideră oportun să se modifice dispozițiile articolului 8 alineatele (1), (5) și (9), în vederea clarificării competențelor Comisiei și pentru a se permite retragerea unui angajament și aplicarea taxei printr-un singur act juridic”. Prin urmare, considerăm că este eronată respingerea relevanței acestui considerent efectuată de Tribunal la punctul 144 din hotărârea atacată.

94. În ceea ce privește, pe de altă parte, analiza contextului în care se înscriu dispozițiile în discuție, acesta a jucat un rol fundamental în analiza efectuată de Tribunal. Astfel, în hotărârea atacată, Tribunalul și-a întemeiat concluzia în ceea ce privește inexistența în regulamentele de bază a unui temei juridic pentru adoptarea articolului 2 din regulamentul în litigiu în principal pe constatarea că problema ridicată în speță – și anume, în opinia sa, „impunerea în timp a taxelor antidumping și antisubvenție care ar fi fost datorate în lipsa unui angajament încălcat sau retras între timp” – ar fi reglementată exclusiv de dispozițiile regulamentelor de bază menționate la punctul 71 de mai sus, și anume articolul 8 alineatul (10) și articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază și articolul 13 alineatul (10) și articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază⁴⁷. În acest temei, Tribunalul a respins în continuare, la punctul 138 din hotărârea atacată, interpretarea dispozițiilor în cauză menționată la punctul 88 de mai sus.

95. Totuși, raționamentul dezvoltat în această privință de Tribunal nu ne convinge.

96. Referitor la acest aspect, observăm mai întâi că concluzia la care a ajuns Tribunalul nu își găsește, în opinia noastră, niciun temei în considerentele regulamentelor de bază menționate la punctele 133-136 din hotărârea atacată. În primul rând, astfel cum susține în mod întemeiat Comisia, considerentele amintite nu se pot referi la modificările introduse prin reforma realizată prin Regulamentul nr. 461/2004, întrucât ele erau deja prezente în regulamentele de bază înainte de această reformă. În schimb, o parte dintre ele se referă la dispozițiile menționate la punctul 94 de mai sus și furnizează elemente de interpretare în această privință.

97. În ceea ce privește articolul 8 alineatul (10) din Regulamentul antidumping de bază și articolul 13 alineatul (10) care îi corespunde în Regulamentul antisubvenție de bază, astfel cum reiese din considerentele (14) și, respectiv, (12) ale regulamentelor de bază, acestea se aplică în mod explicit în două cazuri: în caz de „prezumție de încălcare” sau „atunci când este necesară o examinare suplimentară pentru a aduce completări constatărilor”. În cazurile menționate, aceste dispoziții permit să se impună taxe provizorii. Contrar celor statuate de Tribunal, ele nu reglementează aplicarea retroactivă a taxelor antidumping și antisubvenție care ar fi fost datorate în lipsa unui angajament încălcat sau retras între timp⁴⁸. Este vorba pur și simplu despre dispoziții care, în cele două situații menționate anterior, permit să se impună măsuri provizorii cu titlu, s-ar putea spune, „asigurător”. Împrejurarea că dispozițiile menționate nu reglementează aplicarea retroactivă a taxelor este susținută de faptul că acestea nu sunt cuprinse în articolele din regulamente consacrate retroactivității, și anume articolul 10 din Regulamentul antidumping de bază și articolul 16 din Regulamentul antisubvenție de bază. În consecință, contrar celor reținute de Tribunal, aceste dispoziții nu pot realiza „intenția legiuitorului de a legifera în ceea ce privește procedurile care pot fi utilizate pentru a se acționa în conformitate cu o retragere a acceptării a unui angajament”⁴⁹.

98. În schimb, dispozițiile articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază și ale articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază reglementează expres aplicarea retroactivă a taxelor în cazul încălcării sau al retragerii angajamentului. Aceste dispoziții permit, cu titlu excepțional și ca urmare a încălcării sau a retragerii angajamentului, aplicarea retroactivă a taxelor definitive în privința importurilor efectuate înainte de impunerea taxelor provizorii, cu o limită de 90 de zile și cu condiția ca importurile menționate să fi fost înregistrate. Prin urmare, aceste dispoziții permit, cu titlu excepțional ca urmare a încălcării sau a retragerii

⁴⁷ A se vedea punctele 130, 137 și 141 din hotărârea atacată.

⁴⁸ A se vedea punctul 130 din hotărârea atacată.

⁴⁹ A se vedea punctul 137 din hotărârea atacată.

angajamentului, aplicarea taxelor definitive nu numai înainte de momentul impunerii lor, ci cu mult înainte, chiar cu 90 de zile înainte de aplicarea *taxelor provizorii*. Rezultă că aceste dispoziții nu numai că nu se opun interpretării articolului 8 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 13 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antisubvenție de bază menționate la punctul 88 de mai sus, ci par mai degrabă să pledeze în favoarea unei asemenea interpretări. Astfel, acestea permit, în cazul încălcării sau al retragerii angajamentului, aplicarea retroactivă a taxelor definitive la un moment cu mult anterior momentului impunerii lor. Din punct de vedere sistematic, rezultă că, *a fortiori*, alineatele (1) și (9) menționate anterior ar trebui interpretate în sensul că, în cazul încălcării angajamentului, taxele definitive trebuie considerate ca fiind aplicabile începând cu momentul impunerii lor.

99. Din considerațiile care precedă rezultă că interpretarea articolului 8 alineatul (10) și a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 13 alineatul (10) și a articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază cuprinsă la punctele 130, 137, 138, 141 și 144 din hotărârea atacată este afectată de erori de drept.

100. Acestea fiind spuse, argumentul care ne face să înclinăm în mod decisiv spre interpretarea articolului 8 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 13 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antisubvenție de bază în sensul celei menționate la punctul 88 de mai sus este argumentul teleologic.

101. Considerăm că interpretarea acestor dispoziții, propusă de Jiangsu și reținută de Tribunal, are drept consecință pierderea efectului util al sistemului angajamentelor prevăzut de regulamentele de bază, reducând în mod substanțial consecințele economice pentru întreprinderile care își asumă angajamentul în cazul încălcării acestuia. În acest caz, întreprinderile menționate ar suporta consecințe exclusiv pentru viitor, iar nu pentru trecut. O astfel de interpretare reduce în mod substanțial efectul disuasiv pe care consecințele negative ale încălcării angajamentului ar trebui să îl exercite asupra întreprinderilor care îl oferă și, prin urmare, slăbește puternic motivația acestora de a-și respecta angajamentele. Ce interes poate avea o întreprindere să respecte un angajament în cazul în care știe că, dacă îl încalcă, în niciun caz nu va suporta vreo consecință pentru trecut?

102. Prin urmare, nu suntem de acord cu cele afirmate de Tribunal la punctul 151 din hotărârea atacată, însușindu-și un argument formulat de Jiangsu⁵⁰, potrivit căruia retragerea angajamentului ar fi, în sine, o sancțiune suficient de importantă pentru încălcarea acestuia. În schimb, suntem de acord cu Comisia atunci când susține că, în speță, producătorul-exportator și importatorul au fost pe deplin conștienți de încălcare și că, prin urmare, nu există niciun motiv pentru a fi protejați împotriva impunerii taxelor.

103. De altfel, jurisprudența a evidențiat deja în mod clar, pe de o parte, că obiectivul fundamental urmărit de dispozițiile regulamentelor de bază în materie de angajamente este să garanteze eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului suferite de industria Uniunii și, pe de altă parte, că acest obiectiv se bazează în principal pe obligația de cooperare a exportatorului, precum și pe controlul îndeplinirii corecte a angajamentului la care acesta din urmă a subscris, în cadrul relației de încredere pe care se bazează acceptarea unui astfel de angajament de către Comisie⁵¹.

⁵⁰ A se vedea punctul 151 din hotărârea atacată, care face trimitere la punctul 125 din aceasta.

⁵¹ A se vedea, în ceea ce privește articolul 8 din Regulamentul antidumping de bază, Hotărârea din 22 noiembrie 2012, Usha Martin/Consiliul și Comisia (C-552/10 P, EU:C:2012:736, punctul 36 coroborat cu punctul 24).

104. O interpretare a dispozițiilor regulamentelor de bază care, reducând în mod semnificativ consecințele în cazul încălcării angajamentului asumat, slăbește substanțial motivația de a îndeplini angajamentul subscris și de a colabora cu Comisia în cadrul unei relații de încredere este, așadar, în opinia noastră, incompatibilă cu jurisprudența menționată mai sus.

105. Din toate cele ce precedă reiese, în opinia noastră, că dispozițiile articolului 8 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază și ale articolului 13 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatul (9) din Regulamentul antisubvenție de bază trebuie interpretate în sensul că taxele antidumping sau compensatorii definitive instituite în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul antidumping de bază sau, respectiv, al articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul antisubvenție de bază se suspendă în ceea ce privește importurile corespunzătoare angajamentului ca urmare a acceptării angajamentului de către Comisie. În cazul retragerii de către Comisie a acceptării ca urmare a încălcării angajamentului, o asemenea suspendare nu se mai justifică în privința importurilor care au legătură cu încălcarea, cărora, așadar, li se aplică automat taxa deja impusă, dar a cărei aplicare fusese suspendată. Rezultă că retragerea acceptării angajamentului, ca urmare a încălcării acestuia, are ca efect aplicarea automată a taxelor definitive instituite inițial în privința importurilor corespunzătoare angajamentului încălcat, astfel încât taxele antidumping și compensatorii definitive referitoare la aceste importuri sunt datorate automat *ab initio*.

106. În opinia noastră, această interpretare nu este repusă în discuție de argumentul invocat de Jiangsu potrivit căruia, dacă aceasta ar fi reținută, perceperea *ab initio* a taxelor definitive după retragerea angajamentului ar fi posibilă nu numai în cazurile de încălcare a angajamentului de către întreprindere, ci și în cazul în care Comisia ar decide, în cadrul puterii largi de apreciere care îi este recunoscută de jurisprudență, să retragă angajamentul pentru alte motive, cum ar fi, de exemplu, în situația în care acesta nu ar mai fi util sau chiar în cazul în care producătorul-exportator ar dori să își retragă angajamentul.

107. În această privință, arătăm că, deși, astfel cum reiese din jurisprudență⁵², Comisia dispune de o putere de apreciere pentru a stabili dacă este sau nu necesar să retragă acceptarea angajamentului, din aceeași jurisprudență reiese că puterea de apreciere menționată trebuie exercitată în conformitate cu principiul proporționalității. Aceasta presupune că consecințele (negative) ale exercitării puterii de apreciere trebuie să fie proporționale cu interesul pentru care este exercitată o astfel de putere. În speță, după cum reiese din considerațiile menționate la punctele 101-104 de mai sus, perceperea *ab initio* a taxelor definitive referitoare la importurile corespunzătoare angajamentului încălcat, ca urmare a încălcării acestuia de către întreprinderea care l-a oferit, ar fi proporțională.

108. În concluzie, din toate cele ce precedă reiese, în primul rând, că, în lumina interpretării propuse la punctul 105 de mai sus, în speță, în urma retragerii acceptării angajamentului oferit de Jiangsu ca urmare a încălcării acestuia, nu a existat o aplicare retroactivă a taxelor antidumping și compensatorii definitive. Rezultă că punctele 129-132, 138 și 141 din hotărârea atacată sunt afectate de erori de drept și că trebuie admise al doilea motiv de recurs invocat de Comisie și primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs invocat de Consiliu.

⁵² A se vedea Hotărârea din 22 noiembrie 2012, Usha Martin/Consiliul și Comisia (C-552/10 P, EU:C:2012:736, punctul 32).

109. În al doilea rând, hotărârea atacată este afectată de erori de drept în ceea ce privește interpretarea articolului 8 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază, precum și a articolului 13 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază și, prin urmare, trebuie admis și al treilea motiv de recurs invocat de Comisie.

2. Cu privire la motivele de recurs referitoare la excepția de nelegalitate

110. Prin intermediul celui de al patrulea motiv de recurs invocat de Comisie și prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs invocat de Consiliu, instituțiile contestă punctele 153-158 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a admis excepția de nelegalitate formulată de Jiangsu împotriva articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013, declarând că aceste dispoziții nu sunt aplicabile în speță. În special, la punctul 157 din această hotărâre, Tribunalul a întemeiat admiterea acestei excepții pe două argumente, referindu-se la raționamentul expus la punctele 128-140 din aceeași hotărâre.

111. Prin intermediul unui prim argument, Tribunalul a considerat că dispozițiile care fac obiectul excepției de nelegalitate nu se încadrează în cazurile prevăzute de dispozițiile menționate la punctul 94 de mai sus, care ar reglementa exclusiv impunerea taxelor antidumping și antisubvenție ce ar fi fost datorate în lipsa unui angajament încălcat sau retras între timp. În această privință, din cuprinsul punctelor 95-99 de mai sus reiese însă că această analiză a Tribunalului este, în opinia noastră, afectată de erori de drept. Rezultă că ea nu poate constitui temeiul excepției de nelegalitate. Pentru aceleași motive, trebuie de asemenea respins al doilea argument dezvoltat la același punct din hotărârea atacată, întemeiat pe economia generală a regulamentelor de bază. Acest argument se întemeiază de asemenea pe analiza efectuată anterior de Tribunal, afectată de erori de drept.

112. În schimb, considerăm că, așa cum susține Comisia, abilitarea de a adopta dispozițiile care fac obiectul excepției de nelegalitate intră în sfera competenței de a stabili în regulamentul de instituire a taxelor antidumping sau compensatorii „celelalte elemente” referitoare la perceperea acestor taxe, potrivit articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază, precum și articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul antisubvenție de bază, astfel cum au fost interpretate de jurisprudență⁵³.

113. Din tot ceea ce precedă reiese că al patrulea motiv de recurs invocat de Comisie și al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs invocat de Consiliu trebuie admise și că, prin urmare, hotărârea atacată trebuie anulată în totalitate.

VI. Cu privire la acțiunea în primă instanță

114. Potrivit articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.

⁵³ A se vedea, în ceea ce privește articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază, Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punctele 57-60).

115. Considerăm că aceasta este situația în prezenta cauză. Astfel, din ansamblul considerațiilor dezvoltate și în special din interpretarea articolului 8 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 13 alineatele (1) și (9) din Regulamentul antisubvenție de bază pe care am propus-o la punctul 105 de mai sus reiese că, contrar celor statuate de Tribunal, motivul unic invocat de Jiangsu în primă instanță, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 10 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază și a articolului 13 alineatele (1), (9) și (10) și a articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul antisubvenție de bază, fondat pe excepția de nelegalitate ridicată împotriva articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1238/2013 și a articolului 2 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1239/2013, trebuie respins.

VII. Cu privire la cheltuielile de judecată

116. Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În aceste împrejurări, întrucât Comisia și Consiliul au solicitat obligarea Jiangsu la plata cheltuielilor de judecată, propunem Curții să o oblige, fiind partea care cade în pretenții, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie și de Consiliu în primă instanță și în prezenta procedură de recurs.

VIII. Concluzie

117. Având în vedere considerațiile care precedă, propunem Curții să se pronunțe după cum urmează:

- Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 8 iulie 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/Comisia (T-110/17, EU:T:2020:315).
- Respinge acțiunea introdusă la Tribunal în cauza T-110/17 de Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd.
- Obligă Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene în primă instanță, precum și în procedura de recurs.